

ת"פ 61682/12/14 - מדינת ישראל נגד אברהם ישראל

בתי משפט

בית המשפט המחוזי ירושלים ת"פ 61682-12-14

20 מרץ 2019

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אברהם ישראל

הנאשם

החלטה

1. לפני בקשה של המאשימה לגביית עדותו של עד במערכת טלוויזיה סגורה בין-לאומית, בהתאם לסעיף 47 לחוק עזרה משפטית בין מדינות תשנ"ח-1998 (להלן: החוק), ולפי תקנה 15 לתקנות עזרה משפטית בין מדינות תשנ"ט-1999 (להלן: התקנות).

2. הבקשה המקורית התייחסה לשני עדים השוהים בחו"ל. בינתיים הגיע אחד העדים, מילטון וינברג, לישראל והעיד בבית המשפט, ולפיכך הבקשה מתייחסת לעד השני, אלכסנדר בר, המתגורר בבריטניה.

3. ב"כ הנאשם מתנגד לבקשה, מכמה טעמים:

האחד, נטען כי לא התקיימו התנאים המאפשרים חריגה מהכלל במשפט פלילי, לפיו עדים מעידים בבית המשפט. נטען כי לא הוצגה פנייה לעדים לזמנם להעיד בישראל; לא הוצגה עמדתם של העדים; הבקשה התייחסה לכך שהעדים לא יכלו להגיע "בתקופה הקרובה" ולא עולה ממנה כי לא ניתן להביא את העדים לישראל - והראיה, אחד משני העדים הגיע בסופו של דבר לישראל והעיד.

נטען כי הנאשם מכיר את העדים וכי ידוע לו שהם מגיעים מעת לעת לישראל.

השני, המדינה מבקשת, הלכה למעשה, לקבוע כי הכלל הבסיסי על פיו על עד להעיד בבית המשפט, לא צריך לחול על

עדים שמקום מושבם אינו בארץ, מקום שהמאשימה לא ביצעה מאמץ סביר בהבאת העדים לעדות בבית המשפט.

השלישי, העדת עדים באופן המבוקש, טומנת בחובה כשלים טכניים שיכולים לעכב ולפגוע ביעילות ההליך, ולפגום בהגעה לחקר האמת והתרשמות בית המשפט מהעד.

הרביעי, נטען כי "בין השורות" נראה שהמדינה לא עושה מאמץ במישור הכלכלי להבאת העד.

החמישי, העד אמור להעיד על אירועים שהיו לפני כשבע שנים. שינוי נסיבותיהם של העדים בחלוף הזמן אינו רובץ לפתחו של הנאשם ואין לגלגל את כל הקשיים שנוצרו לפתחה של ההגנה, ולדרוש "קיצורי דרכים" רק משום שלא נוח למדינה להביא את העדים לבית משפט בישראל.

ושישי - לדברי ב"כ הנאשם, מדובר בעד שאינו תורם מאומה להוכחת האשמה של הנאשם, מעבר לעדים אחרים "מקבוצת התורמים" שכבר העידו.

4. לאחר עיון בטיעוני הצדדים, נחה דעתי כי נתמלאו התנאים הנדרשים למתן היתר לשמיעתו של העד אלכסנדר בר במערכת טלוויזיה סגורה בין-לאומית.

5. סעיף 14 לפקודת הראיות מסדיר נושא גביית עדות מחוץ למדינה במשפט פלילי והגשת פרוטוקול העדות כראיה "ובלבד שבית המשפט ראה להנחת דעתו שיש סיבה מספקת להיעדרו של העד שהעיד לפי הפרוטוקול וכי לנאשם או לעורך דינו ניתנה הזדמנות לחקור את העד חקירה שכנגד בשעה שנגבתה העדות".

כפי שציין ב"כ הנאשם, הוראות סעיף 14 לפקודת הראיות הן תנאי בסיסי לגביית עדותו של עד בחו"ל - קיומה של סיבה מספקת להיעדרו של העד מהמשפט המתנהל בישראל, ומתן הזדמנות לנאשם ולסנגורו לחקור את העד חקירה נגדית.

בענייננו, על פי האמור בבקשה, המאשימה ביקשה מהעד להגיע לישראל לצורך מתן עדות בתיק זה, ואף הוסבר לו כי המאשימה תישא בהוצאות הטסתו לישראל ושהותו בארץ, בכפוף לאישורים מתאימים. בבקשה המקורית צוין כי העדים (כולל העד מילטון וינברג שבסופו של דבר הגיע לישראל והעיד) הודיעו כי לא יגיעו לישראל במהלך התקופה הקרובה. בהתכתבות מאוחרת יותר, שצורפה לתגובת המאשימה, הודיע העד הנותר, אלכסנדר בר, כי אין בכוונתו להגיע לישראל.

בניגוד לאמור בתגובת ב"כ הנאשם, על פני הדברים, בקשת המדינה איננה נובעת משיקולים כלכליים, שבבסיסם העלויות הכרוכות בהבאת עדים מחו"ל לישראל. בתיק זה כבר הובאו עדים מחו"ל, וגם לעד אלכסנדר בר נמסר כי

המדינה תממן את הגעתו למסירת עדות.

נוכח עמדתו של העד, נראה כי מבחינת המאשימה ישנה סיבה להיעדרו של העד, שלטענתה הינו עד מהותי, והיא סירובו להגיע לישראל, והאפשרות היחידה שנותרה, ככל שנדרשת שמיעת העד, היא העדתו בחו"ל.

6. ב"כ הנאשם טען, כאמור, כי העד "אינו תורם מאומה להוכחת האשמה של הנאשם מעבר לעדים האחרים שהעידו בפני בית המשפט הנכבד 'מקבוצת התורמים'..." - אך המדינה סבורה כי העד חיוני, ולא הובאה לידיעתי הסכמה של הצדדים להגשת הודעותיו של העד חלף שמיעת עדותו, כך שנראה כי אין מנוס מגביית העדות בחו"ל.

7. סעיף 47 לחוק, שעניינו "גביית ראיות מטעם מדינת ישראל", קובע כי **"הרשות רשאית להגיש למדינה אחרת בקשה לגביית ראיות... אם בית המשפט אישר שהראיות דרושות לצורך הליך משפטי בישראל..."**.

תקנה 15 לתקנות קובעת אופן גביית עדות "במערכת טלוויזיה סגורה":

"ביקשו רשות מוסמכת, רשות מוסמכת זרה או בעל דין, שגביית עדות תיעשה באמצעות מערכת טלוויזיה סגורה בין-לאומית, רשאי בית המשפט לאשר זאת עם נעשו הסידורים כדי לאפשר את אלה:

(א) לבית המשפט ולבעלי הדין - לצפות בעד בכל מהלך העדות, לשמוע אותו ולהציג לו שאלות;

(ב) לנאשם - לשמור על קשר עם סניגורו, ולהציג שאלות לעד באמצעותו."

8. מבחינת דרכי גביית עדותו של העד בחו"ל, נראה כי שמיעתו במערכת טלוויזיה סגורה היא הרע במיעוטו, מאחר שהעדות משודרת לבית המשפט ולצדדים "בזמן אמת", וכך גם מתקיימות חקירות הצדדים, לרבות הזדמנות להגנה לחקור את העד חקירה נגדית.

9. נוכח האמור לעיל, ובהתאם לסעיף 47 לחוק, אני מאשרת כי עדותו של העד דרושה לצורך הליך משפטי בישראל - בתיק פלילי 61682-12-14 בבית המשפט המחוזי בירושלים.

10. בהתאם לתקנה 15, אני קובעת כי עדותו של העד תיעשה בדרך של מערכת טלוויזיה סגורה בין-לאומית.

11. על המבקשת להסדיר את כל העניינים המהותיים והטכניים הדרושים לצורך שמיעת העד כפי שנקבע.

12. ככל האפשר, בכפוף להסדרת כל האישורים הדרושים בישראל ובחו"ל, וכפי שנקבע בעבר, תשמע עדותו של העד ביום 21.5.2019 בשעה 12:30 (לפי שעון ישראל).

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ג אדר ב' תשע"ט, 20 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**